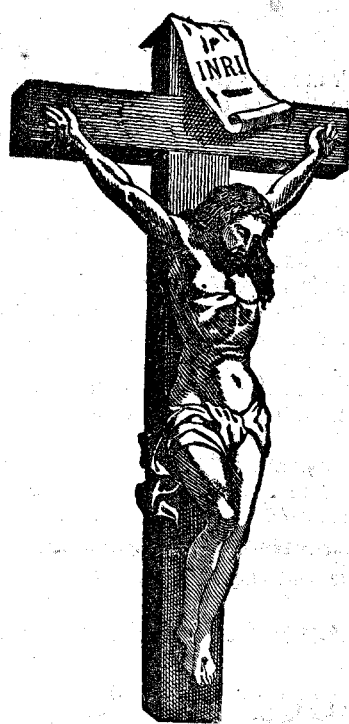

BALLARINOS SITGES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

Cap d' any de la mort de

D. Bartomeu Misas y Rosés

que va passar a millor vida en aquesta vila el dia 21 de Jener de l' any 1909

(E. P. D.)

Sos desconsolats esposa, filles, germans, germans y germanes polítichs, oncles, tíes, cosins, nebots, nebodes y demés parents, y la rahò social "C. Brauet y C.^a, S. en C.", de Santiago de Cuba y Guantánamo, al recordar a llurs amichs y coneguts tan sensible perdua, els supliquen assistieixin a la missa-aniversari qu' en sufragi de la seva ànima se celebrarà en nostra Parroquia, divendres, 21 del corrent, a les deu.

No s' convoca particularment.

Recordansa

El dia 21 del corrent complirà el primer aniversari de la mort del may prou plorat patrici nostre estimat y conseqüent amich D. Bartomeu Misas y Rosés.

Cert que 'l temps cura les ferides qu' en el cor dels que 's queden deixen obertes els consemblants apreciats que abandonen aquesta vida; pro, en aquest cas, el recort del que va anarsen perdura encare, com perdurará sempre, entre nosaltres: perque a cada moment, a cada instant, troba a faltarse l' ombra del valerós campió de la moralitat y la justícia: a cada moment s' anyora l' ombra amiga que confortava ab ses decisions, y qu' era qui ab mes coratge empenyia tots els mohiments encaminats a esclarir fets que durant molts anys permanesqueren entenebriets entre les parets del casal qu' és de tot el poble.

¡Pau al inolvidable amich, y que 'l seu recort perduri en la pensa de tots, pera lograr que, a la vegada que 'ns vanagloriem de dirnos sitgetans, fem que 'l nom de Sitges siga respectat y estimat, ya que ab Justícia, Llealtat y Honradesa és com se cimenten incommovibles els fonaments de un poble que aspira a la consideració y respecte dels demés!

X.

Recort

Fa un any qu' és mort En Bartomeu Misas Rosés y viu encare fresch entre nosaltres el seu nom pera recordarnos la obligació que tenim de continuar la obra de regeneració per éll y altres companys seus comensada, fins a lograr que 'l Municipi quedi lliure de deutes y sigui la nostra vila la més culta, la més bonica y la menos endeutada de tot 'l món.

Els inconscients y pobres d' esperit que abandonin la bandera de administració aixecada en 1903 no són pas els amichs del difunt: els verdaders amichs tenim fermesa de caràcter suficiént per privar a totes hores, costi 'l que costi y pesi a qui pesi, el que 'ls bens de la vila siguin patrimoni de persones que tenen evidenciada la seva incapacitat pera administrar.

Inútil és qu' en el transcurs de la lluyta se 'ns parli de transaccions: aquéstes no poden discutirse si avans els enemichs, descobrintse respectuosos devant de la tomba del gran campió de la moralitat administrativa, al qu' élls han insultat en tantes ocasions, no entonen el «mea culpa» arrepenintse de son passat.

UN SITGETÀ

El Rosari pastoril

¡Quina tarda tan plaenta! Fins semblava que 'ls arbres volguessin treure fulles pera donarli color de dolça primavera; el vent, que arrossegantse demunt el gebre porta arreu la frescor d' aquést, no arribá a nostra vila; el sol tot ho omplia: era el far esplendent que il·luminava y ab sa tebió endolsia la diada, la diada del Rosari pastoril.

Els infants, plens de goig, obriren ses boquetes, surtint d' elles, com de les dels aucells, notes joves, plenes de tendresa y dolsor, endressades a sa Marona; a la Marona dels infants, dientli ab elles que nostre poble té fè, que al cel és hont se trova lo que 's desitja, y qu' en son cor hi regna l' Amor; omplint aytals cants el Palau hont hi rumbeja, com Rosa de Jericó; la Regina sitgetana, la nostra Moreneta, la Verge del Vinyet; y Ella, desde son trono de jaspi y pedreria, desde son cèlich Cambril els acarona, donantlihi dalit pera lloarla.

Y no sols cantaven els infants. Era més gran, més ample y més potent el chor: tots els sitgetans que se aplegaren dins les naus de nostre Santuari també cantaven: cantaven el cant del recort, del temps passat. Y al oir aquelles notes plenes de verdor y brancayre, d' ayre suau y de remoreig de font, feyen memoria de un mestre, del mestre d' aquelles notes que tant be sabien interpretar aquells infants...

Prou podem dir: ¡fou una diada hermosa y riolera y una festa de jóvenalla y color!

Diem als noys qu' esgranaren himnes de lloansa a Maria: Vostres cants s' uniren ab els del cel y ens donáreu prova del amor que sentiú a la mes gran de les Belles Arts. Diémoshi: Canteu, cors joves, corrandes plenes de tendresa y amor, com el florit Maig, y que per sempre més les pogueu cantar. Si flors de fines aromes donareu al cel, que sempre perdurin les seves olors!...

DINI.

Cara y careta

Tots els caps tenen cabell y alguns no tenen cervell.

(Refrá popular)

I

Som arrán dels fets de Juliol.

Al portal d' una rica casa de moderna reedificació, de cara al mar prenen la fresca del cap-vespre 'ls amos y alguns familiars y amichs.

La conversa recau en els successos recentment ocorreguts, y vetaquí que un Tertulià es dóna amargament de que la llei no hagi encare deixat sentir son pes sobre 'ls autors de les bullangues passades y parla de qu' és precis posarse a la defensiva pel desamparo en que la gent de pau es troba, afegint que per major seguretat personal vol anarsen a Ciutat a viure.

Una carinyosa reprensió d' una persona molt íntima li adverteix que ya no és oportunitat de fixar a la capital el domicili, y el Tertulià es queda ab el propòsit de prevenirse per la defensiva.

II

Ha passat un mes.

El jutjat Militar comensa a instruir diligències sumarials, y alguns veïns són processats y empresonats com a presumptes autors o coautors dels fets de Juliol.

El Tertulià deu sentir fonda satisfacció al veure que 'l pes de la llei no queda enlayre.

III

Y ve 'l mes de Desembre y ab ell unes eleccions en les que lluyten els qui volen la continuació d' una administració honrada y els mercenaris del qui fou, en altre temps, director de la mes desenfrenada baccanal administrativa.

La propaganda d' aquells és sa conducta immaculada, mentres que 'ls altres s' afanyen a remoure les baixes passions excitant l' odi y atiant les rencunies dels que sofreixen y dels amichs dels que sofreixen, explicantlos vileses, fentlos creure que sos contrincants tenen la culpa de que 's trobin entre reixes els presumptes complicats.

Y entre 'ls murmuradors hi há el Tertulià que se impacientava de la poch prompta acció de la Justícia.

Y entre tanta ignominia 'n surt triomfant la seva figura, disfressada ab el mantell del patriotisme... y ab el morrió del avi Espartero.

NOMIS.

Barcelona, 12 Janer 1910.

Llengua muda

may fou batuda

Acabament

No sabem res. No sabem res. Igual que si 'ls dos trens haguessin sigut de béns, ó de cavalls, ó de pacas de cotó, ó d' aulals, ó de dogas pels poch boters que quedán a Vilanova.

No sabem res ni d' aquest món ni del altre, com si Barcelona fos més enllá de las Californias y Vilanova abaix de tot de la Australia.

No sabem, res, igual que a la Guineya, que 'ls cau un eclipse de sol al demunt sense que 'l diari 'ls avisi tres mesos avans pera que 'ls tafaners comensin a fumar vidres. No sabem res, perque després dirian que aquí ho sabem tot: l' hora justa que a milions de kilòmetres lluny apuntará una estrella ab cua; les guerras que desencadenará a la Cristiandad y fora d' ella; las fams que 'n poden venir; las copas y platets que 'ls que 's passen tota la tarda al café 's tirarán pel cap parlant de la estrella ab cua.

No sabem res, y si tens angunia pássatela, y si tens gana y no t' agradan ó no t' convenen las botfarras, rosega palets ó esbrotona els arbres que tingas a la vora; y si tens por de no arribar a temps al tornar de posar un telegrama a la familia, pensa que abans no'n hi havia de telégrafos y la gent tambe feya la viu-viu y 's posava de dol al cap de mitj any de haver-te mort perque tres mesos avans no ho sabia que haguessis tingut el mal gust de morirte.

Y per no enrahonar vuyt vegades deu segons, va agafar sed tres mil vegades el que ho sabia tot y no li dava la gana de dirho ó bé ho tenia privat del metge.

Y jo m' deya: ¿ho farien aixó 'ls isarts del Pirineu, ab tot y ser bestias tan isardas? No se l' haurien escatejat aquell descarrilament? No s' ho parlan els hipopótams, tot xipollejant pels rius africans, quan tenen alguna cosa per dirse? No s' avisan els micos ells ab ells quan veuhén venir un perill tot rosegant las fruitas que mes els hi agradan?

Y fins tractantse de personas, que ja 'ls hi faig massa poch favor a las besties volent posar aquesta paritat, fins tractantse de *homo sapiens*, que no ho saben els empleats del carril que a la veitura ja 'l feyan servir al nunci per fer saber a tot un poble en mitj minut lo que convenia que en mitj minut sabés tot un poble?

Donchs igual que res: que las 350 personas, qu' entre passatgers y gent que mana y gent que creu ens aburrian amunt y avall del andén de Sitges, fossim trescentas cinquanta estatuas de pedra. Ningú feya cas de ningú tothom rondinava sol, y alguns fins feyan com els oriols, fins renegavan.

Y marxarem prop de las duas no sabent encare res. Sols que avans als que xerravan massa, segons de que xerraven, ab la més gran indiferencia ab unes estenallas els hi estiravan la llengua y 'ls hi posaven sobre una enclusa per xafarlosli ab un cop de martell. Y que a un llibret de molt pocas planas que 's tenian de saber de memoria cent mil homes fets ó més, hi havia un article que deya ab un ferro roent els hi atravesaria, si la llengua la feyan servir per dir malas paraulas contra Nostre Senyor.

Res més varem saber, ab tot y haver fet més de tres mil pregunfas.

Els del directe de Madrid, menos mal, perque anant a Madrid ja feyan camí cap a Salamanca.

Peró y 'ls que anavan a Valencia per aprofitar las rebaixas de la Exposició?

Peró y a mi, que 'm quedava a menos de mitja caminada, qui me la abona la gana que vaig passar avans no vaig arribar a la Atmetlla? Y la migranya que de resultas de la gana y de la soleyada y del aburrimient y de la poca consideració d' eixa mena de passatgers que sempre tenen calor, fins per Nadal, qui me l' abona? Perque 'n vaig passar de gana, creghintho, perque al arrencar de Sitges ja no me 'n vaig fiar més dels que cantan las paradas ó las estacions. No feyan una cantada que no digussin deu mentidas. Sort que a la Atmetlla vaig anar a raure a casa d' un bon amich; que si no, allí mateix tocant a las barcas dels pescadors me cullen. Perque 'l cap se m' obria materialment: la migranya havia fet de las sevas. ab tot y que a darrera hora una familia valenciana m' havia distret un xich: la senyora ab una cara de tres Deus, el marit ab la seva cara de Pascuas y sa conformitat y 'ls trenta bultos que portavan no deixantnos lloch ni pera clavar la mirada. Sort tambe de un senyor castellá, petit y rabassut que per no faltar a la consigna que 's tenen dada ells ab ells, amenessá que de la espera se'n queixaria a la *Dirección*, y al *Ministro* y o se si al Sha de Persia ó al emperador de Moreria.

PERE ALDAVERT

L' allistament d' enguany

Dimecres al matí tingué lloch en el Saló del Consistori la sessió de segona convocatoria pera l' aprobació del allistament d' enguany, baix la presidència del Sr. Alcalde y ab l' asistencia del Síndich, de un Rvnt. Vicari en representació de la Parroquia, y del Secretari interí del Jutjat en representació de aquést; quedant ultimat l' allistament tal com segueix:

- 1.—Antón Montaner Sardá.
- 2.—Joan Rosés Marcé.
- 3.—Eduard Comas Mardaras.
- 4.—Salvador Salas Llorens.
- 5.—Sebastià Mora Torres.
- 6.—Bartomeu Carreras Mirabent.
- 7.—Manel Zamarreño San Severiano.
- 8.—Vicens Martínez Mestre.
- 9.—Manel Torrents Girona.
- 10.—Llorens Cardó Folguera.
- 11.—Joan Inglada Sánchez.
- 12.—Joseph Montaner Comas.
- 13.—Francisco Carboneell Soler.
- 14.—Miquel Vives Gresa.
- 15.—Salvador Parera Bertrán.
- 16.—Rosendo Carbonell Rosell.
- 17.—Eusebi Arias de Saavedra Martí.
- 18.—Joan Pascual Llenas.
- 19.—Francisco Paretas Almirall.
- 20.—Galileo Miró Rosés.
- 21.—Enrrich Bertrán Figueras.
- 22.—Fortunat Mirabent Ferret.
- 23.—Pau Ferret Carbonell.
- 24.—Joan Magrans Ferret.
- 25.—Francisco de Paula Soler Roig.
- 26.—Joan Marcet Banús.
- 27.—Magi Rius Soler.
- 28.—Francisco de Paula Raventós Vias.
- 29.—Francisco Vergès Mitjans.
- 30.—Antoni Rafols Marcé.
- 31.—Joseph Poch Mirabent.
- 32.—Joseph Majó Rosell.
- 33.—Gaudenci Mirabent Concabella.
- 34.—Joseph Planas Vendrell.
- 35.—Vicens Ribas Mastres.
- 36.—Antoni Soler Matas.
- 37.—Joseph Soler Comas.
- 38.—Salvador Teixidó Jacas.
- 39.—Jaume Mora Mora.
- 40.—Antoni Pañella Comas.
- 41.—Joseph Sardá Vendrell.
- 42.—Joan Antoni Pascual Vidal.
- 43.—Joan To i Llusá.
- 44.—Amadeo Sanahuja Solá.
- 45.—Jaon Santaló Camps.
- 46.—Acapito Tropote Barrera.
- 47.—Joseph Sánchez Fabregat.
- 48.—Esteve Barrachina Esquiú.

Tirant al blanc

Les conxorxes pera les properes eleccions de Diputats a Corts entre elements desprestigiats de nostra vila y de forà, ja han comensat.

Segons se 'ns diu, al objecte de trassar el plan electorero de... *moralitat*, dies enrera es reuniren al Cafè del Liceo de Barcelona «en amigable consorcio y en apoyo de las instituciones vigentes» representades pe'l candidat lliberal D. Frederich Travé, un ex-diputat a Corts y Provincial federal antisolidari, un ex-arcade liberal derrotat en les últimes eleccions municipals, un alcalde republicà (!) ...de *real* ordre, que sense protesta ha admés la vara en nom de S. M. el Rey, y un ex-funcionari municipal de trista memoria pera el nostre erari y qu' en materia de filiació política és de tots els colors, com l'Arch de Sant Martí, donchs de la mateixa manera apoya solapadament els més extremats radicalismes, que fa pública ostentació del conservadurisme més intransigent: ¡tot es redueix a la consecució del fi que 's proposa, juntament ab el *modus vivendi*...!

Ara bé; si de aquesta manera es comprometen ab el candidat encasillat, a veure: ¿de quina manera contenen «derrumbar las instituciones vigentes»?.

El Sr. Rubaudonadeu té la paraula.

El regidor *protestari* Sr. Mitjans y Julià, ex-socialista, ex-lerruxista, ex-etc., etc., y actualment lliberal, pera no deixar de cumplir ab la missió que son cosí va encarregarli *protesta* també de la redacció del telegrama que, segons acort del Il·lm. Ajuntament y a proposta del Sr. Ill, va enviar-se al Excm. Sr. President del Concili de Ministres demanant l' amnistia pera els empresonats a consecuencia dels successos de Juliol; telegrama que copiarem en nostre número anterior.

Per lo que 's veu, el Sr. Mitjans deu estarhi molt acostumat a intervenir en conxorxes indignes, quan sense més ni més ell creu olorarne per tot arreu.

Millor fora que, en lloch de parlar tant y ab sense solta, com casi sempre fa, enraonés bon tros menys y sapigués més be lo que 's diu; perque, la veritat: resulta massa ridícul, per un *oracle* com ell, que quan sermoneja ho fa ab tota parsimonia y escoltant-se com si la seva verborrea fos la del mateix Castelar, és molt ridícul, repetim, veures després contradit de la manera més aclaparadora.

En aqueix mateix assumpte del telegrama, ha tocat el violón ignominiosament. Be va fèrsenhi ell de fort en aixó de que 'l Govern no necessitava de les Corts pera concedir l' amnistia: tant, fort, que resultaren inútils tots els esforços que 's feren pera convèncer de lo contrari; mes vegis «cóm li dona la rahó» un diari de Barcelona, «El Progreso», ab el qual no deix de simpatisar fermament aquell regidor *patriótico*:

«El Gobernador negó tuviese fundamento la noticia publicada por un periódico de la noche sobre la concesión de la amnistía por los sucesos de Julio antes del 16 del actual. A este propósito recordó el señor Suarez Inclán que el Gobierno no puede abrogarse facultades que competen a los cuerpos colegisladores».

¿Queda convenent, ara, Sr. *tribuno populachero*? De aquesta ensopegada pot donarne compte a la seva *clientela*, y molt en particular al seu parent, el qual, ab tot y les moltes *licenciatures* que posseeix y esser no poch viu segons per qué, ha donat proves de badar bastant; no prevenint a vosté oportuna y convenientment.

¡Ah que 'n presenciarem, ab el temps, de planxes!...

Ni la catàstrofe de Courrières, ni les erupcions del Vessubi, ni els terratrèmols de Messina, ni les funestes prediccions dels sabis qu'estudien la volta del cel y diuen que l' estel Holley pel Maig vinent fara no sabem quantes desgracies; res de tot aixó, apesar de resultar tan esgarrafós, ens ha corprès de tal manera, ens ha conmogut tant l' organisme, ens ha trastornat de cap a peus, portantnos a la pensa dptes ay! y vacilacions, com la *trascendentíssima* proposició qu' en la darrera sessió municipal varen presentar els regidors Srs. Ferrer, Llauredó y Mitjans y JULIA, demanant sigui el 4 per 100 el tipu de interès que 's pagui als prestamistes que tenen crèdits ab el Múnicipi.

Vés qui ens ho havia de dir! El magne problema de la unificació de l' interès, tan estudiat pe'ls més sabis y experts economistes, ha sigut resolt, per honra y profit de la terra que l' ha vist néixer, pe'l gran «combinador financiero licenciado en derecho administrativo». Ah!...

¡Y quina revolució promourá dintre'l món financier, aquest *portentós portentoso* de casa nostra, que dintre poch a ben segur ens el veurem sollicitat, a fi de que 'ls tregui dels apuros econòmichs en que es troben, pe'ls importants Municipis de Jafra, Cunit, Puigmoltó y altres de semblant categoria!...

¡Gloria, donchs, al *honorable financiero*, insigne reformador de la ciencia económica, y pau entre 'ls acreedors de bona voluntat! Amen.

¿Podria dirnos el Sr. Mitjans si quan, en 1902, va entrar al Consistori portant la representació del Partit Socialista, fins l' any 1905, en que 'n surtí, no existien les mateixes causes, els mateixos motius y les mateixes rahons que ara, pera proposar la reforma econòmica que actualment patrocina?

¿Es que aquésta, tal vegada, és més propia de polítichs «lliberals», que no pas de un representant de la classe obrera?

Si no vol anarho a consultar al seu parent, ja'ns pendrem la molestia de dirli nosaltres mateixos el qué de la seva política socialista-governamental y lliberal protestaria.

—...¿Y els Srs. Ferrer y Llauredó també les han firmades aqueixes proposicions?

—Ja veurá: el Sr. Ferrer ara se ha deixat la barba y té presencia respectable...; el Sr. Llauredó és jove, esta content del viure, y a dir la vritat: no s' hi amohina... Aixís és que 'ls altres *tiren* y ells... ¿sap?

—¿Qué?

—Res: que 'ls altres *tiren*, y ells, pera no amohinarshi, ...segueixen.

—¡Ja tenia rahó, ja, la vella, que no volia morir may, pera veure coses... extranyes.

NOVAS

Avuy en el tren de les set del matí deuen de arribar a aquesta vila una colla d' excursionistes, perteneneixents a la simpática y important societat «Centro de Lectura» de la invicta ciutat de Reus.

Entre 'ls tals excursionistes hi figura nostre distingit amich l'ex-Secretari d'aquest Ajuntament D. Joseph Kies, en l' actualitat Secretari del Municipi de aquella hermosa ciutat.

Els referits excursionistes es proposen visitar el famós taller-museu de'n Rusiñol conegut per «Cau Ferrat», el magnífich Saló del Consistori y diversos llocs pintoreschs de aquesta població.

No cal dir ab quanta satisfacció estrenyerem la mà de nostre bon amich y antich col·laborador de aquest setmanari; desitjant, lo mateix a ell que als seus demés companys d' excursió, disfruti de una agradable diada.

Relacionada ab la excursió de referencia, l' altre dia hi hagué en l' esmentat «Centre de Lectura» una reunió preparatoria en la que, además d' unes notes descriptives de la nostra vila, va llegir-se un consciensut trevall, original de D. Antón García Llansó, titulat «Colecció de ferros d' En Santiago Rusiñol», que sembla constitueix la més perfecta y acabada obra que se ha publicat sobres l' interès santíssim «Cau Ferrat» de nostra vila.

*

Aquesta setmana han comensat les obres d' enderrocament de lo que fou antiga fàbrica Tarrida, dedicada a la construcció de calsat.

En el solar que ocupava, els seus nous propietaris es proposen aixecarhi dos xalets y además varies dependencias destinades a la exercitació en elles de diversos *sports*.

Verament dona molta pena contemplar com lo que un dia fou august temple del Treball va cayent de mica en mica, enrunant-se pera sempre més aquella hermosa nau d' esbelta y ferma construcció.

*

El passat dijous celebrá sessió ordinària, corresponent al present mes, la Junta del Hospital de Sant Joan Baptista.

En ella se aprovaren els comptes del segon semestre y la liquidació dels beneficis obtinguts per dit establiment benèfich en la rifa de un xalet, que el mes passat va celebrarse. Además, va donarse compte de les consultes y treballs realitzats al objecte de portar a cap la venda, a Mr. Deering, del edifici que actualment l' Hospital ocupa.

Termenada la part oficial de la sessió, va exteriorisarse pe'ls individus de la Junta la indignació que 'ls hi havia produït certes malévols apreciacions que l' *Eco de Sitges* fa en son número corresponent al dia 2 del mes que cursa, ab referencia al sobrant de mil siscentos quatre bitllets de la rifa del xalet «Villa Subur».

Certament, tenen motius sobrats pera indignarse; donchs duptem que hi hagi qui no estigui convenent de que aquella Junta va fer tots els esforços possibles pera la colocació dels esmentats bitllets, com també de que va procedir de la manera més escrupolosa ab el referit sobrant, ja que, además de que en temps oportú se aixecá acta del mateix, especificant-se 'ls números que quedaven, aquéts van empaquetarse y sellar, quedant depositats en la caixa municipal.

De tots modos, a nosaltres no ens extranya gens ni mica el *digne* procedir de tal setmanari, per quant és sapigut de tothom que la especialitat dels seus inspiradors és el conreu de la injuria y de la difamació...

Aixó sí: després, sempre 'ls veureu arrastrarse implorant perdo; encare que, si be ab l' arrepeniment a la boca, ab el cor plé de la mateixa maldat que va induirlos a escriurho.

*

Firmada per un tal *Caiman*, que a la cuenta deu ser de fora, hem rebut una lletra anunciandnos que quan ho consideri oportú es dedicará a escriure pera el nostre setmanari en una secció especial que vol que 's tituli «Tango Suburense».

All right!

*

Nostre amich y compatrici En Carles Masó Gollerichs ha rebut de la Junta de Minerua de la Iglesia de Santa María del Mar de Barcelona l' honrosa comanda de portar la bandera en la professó que aquesta tarda tindrà lloch en la esmentada parroquial iglesia.

*

Nostre amich el pintor-dramaturch En Santiago Rusiñol va inagurar ahir, dissapte, en el saló Parés de Barcelona una serie de 15 quadres al oli, continuació dels seus jardins d'Espanya, representant aquésts assumptes del Generalife, Alhambra, Aranjuez y Mallorca.

*

El diumenge prop-pasat se celebrá al Santuari del Vinyet una festa molt simpática. Els alumnes de les escoles dels germans Maristes cantaren un bonich rosari pastoril degut a la ploma del que fou mestre de capella de nostra parroquia, el malaguanyat compositor D. Esteve Catalá (z. c. s.), essent dirigit pe'l seu fill Antoni, qui 'l portá d' una manera digna y esmerada.

El temple s' omplí de gom a gom de fidels, surtintne ben satisfets d' aquella festa.

*

Noticias Religiosas

A les 4 junta general de Filles de María a Sant Joan; a dos quarts de cinch rosari; exposició del Santíssim Sagrament, trisagi cantat a veus y orga, cant de lletretes y reserva. A continuació se comensará una novena dedicada al Nen Jesús de Praga a la Iglesia de Sant Joan, que continuarà tots els dies a tres quarts de sis del vespre.

Dilluns a dos quarts de nou se farà la benedicció de bestia al baluart de Sant Sebastià (Torreta). Dimeces a les tres csmpletes a Sant Sebastià.

Dijous a dos quarts de nou y a dos quarts de deu professó, a les deu ofici solemne y sermó que dirá el Rvnt. Joan Manau, Pvre., Vicari d'aquesta parroquia; a la tarda a les tres rosari cantat y comensará la novena a Sant Sebastià que continuarà tots els dies a dos quarts de quatre de la tarda.

Dissapte a les deu missa que s' aplicarà per l' ànima, de D. Joan Planas, salutació sabatina y salve a Ntra. Sra. del Vinyet.

Antoni Ferrer Robert

— ADVOCAT —

ha establert el seu despatx a

BARCELONA: Plassa de Santa Agna, 9, 2.º, 1.º

DE 10 A 1

Cridem l' atenció dels nostres llegidors sobre l' anunci que en el vinent número publicarem de la societat de Segurs LA MUTUAL FRANCO ESPANOLA, qu' és la que aquí compta ab major número de subscriptors, conforme podrà veures.

Botifarres * de Can Xiquillo *

Desde el día 15 de Octubre s' en vendrán de BLANQUES, fresques y gustosos com sempre, enviantse a Barcelona si se avisa al carrer de **1, Petritxol, 1** o directament a la casa, a Sitges, **47, Carrer Major, 47** advertintse que les capses en que s' remeterán durán el sello de la casa.

Colegi del Sagrat Cor de Jesús dirigit pe'ls Germans Maristas

Es donarán lliçons particulars y colectives de les assignatures que a continuació s'expressen, baix les quotes mensuals següents:

Lliçons particulars de
In lès, 20 ptes; *Francés*, 20 id., y *Comers*, 20 id.
colectiva de les mateixes assignatures, 10 ptes.

Lliçons particulars:
sobre les assignatures de *1.ª Ensenyansa*, 10 ptes.
Lliçó colectiva de les mateixes assignatures, 5 ptes.

* EL PARAISO *

PARELLADAS, 9

<i>Guix</i>	<i>Ams</i>
<i>Tinta</i>	<i>Pipes</i>
<i>Lapis</i>	<i>Pintes</i>
<i>Paper</i>	<i>Miralls</i>
<i>Somes</i>	<i>Semelos</i>
<i>Plumes</i>	<i>Sanivets</i>
<i>Carpets</i>	<i>Raspalls</i>
<i>Xinxetes</i>	<i>Boquillos</i>
<i>Calendars</i>	<i>Cascabells</i>

UN ROMPE - CABEZAS

para todo INDUSTRIAL y COMERCIANTE es el saber cómo puede hacer una propaganda eficaz y económica, asegurando una pronta salida a sus productos.

Pidiendo a la AGENCIA INTERNACIONAL de

ANNUNCIOS
HANSENSTEIN y VOGLER

Fernando, 2, 1.º; BARCELONA

presupuestos, modelos originales para clichés y toda clase de informes referentes a publicidad en todos los periódicos, revistas, guías, almanaques, etc. del mundo entero, queda solucionado el conflicto.

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix els seus serveys

EMULSIÓN MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol.

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRÍA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el *esqueofulismo* *raquitismo*, *bronquitis crónica* y *toses rebeldes*. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece a los niños, desarrollando el sistema óseo.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Rio Guerrero
(sucesor de González Marfil) : MALAGA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas a mida

SOBRE MONEDER

para la circulació
de valores en metálico

* ServeyPostal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrel a la circulació els carterers y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevol classe de moneda y en tota mena de fracció nu. Ab el SOBRE-MONEDER, s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encarreghs al Comers, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unieh que resolt las dificultats de giro de petites quantitats. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que aona la quantitat declarada en cas de extravio. La COMPANIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

* ENCUADERNACIONES *

A preus molt econòmichs se fan en aquesta Imprempta

Doctor S. FONT Y FALP

(metge dentista)

ab **J. A. JUVANTENY**

Dentadures en cautrú ab el menor paladar possible

Dentadures complertes, superior o inferior,

desde 50 pessetes

Dentadures, a partir de una dent, desde 8 pessetes

Es confeccionen els aparatos de cautrú a les 24 hores

y les compostures a les 8 hores

Ponts y coronas, sistema americá, ab or fi.

Dentadures ab geniva de porcellana

Rambla del Centre, 6, según pis (al costat del Liceo); BARCELONA